

ไว้อ่าน?เมื่อทะเลาะกับแฟน

นำเสนอเมื่อ : 4 มิ.ย. 2552

ชีวิตคนเรามีอะไรมากมายที่ผ่านเข้ามาให้ซึมซับรับรู้

ในชีวิตคนเรามีผู้คนมากมายที่ผ่านเข้ามาให้รู้จักมักคุ้น

แต่ในผู้คนมากมายเหล่านั้น

อย่างน้อยคงต้องมีใครบางคนที่ทำให้เรารู้สึก **“ไม่ธรรมดา”**

ที่จะนึกถึง เรียกว่าเป็น **“ความพิเศษ”**

ที่เราจะยกเว้นเอาไว้จากความปกติทั่วไปของจิตใจ

ก็ในเมื่อคำว่า **“พิเศษ”** หมายถึงความจำเพาะ ความแปลกแยก ความดั่งาม ความอบอุ่นในหัวใจ

กระนั้นทำไมเราไม่ปฏิบัติต่อเขาให้ตรงกับที่ใจคิด

ให้ **“ความรู้สึกดี”** จากจิตใจที่ดีที่สุด

ให้ **“ความเอื้อเฟื้อ”** จากจิตใจที่นึกถึง

ให้ **“ความห่วง”** จากจิตใจที่เป็นห่วง

ให้ไปเถอะ ให้ไปอย่างดีดี แต่มี **“สติ”**

ให้ไปเถอะ ให้ไปอย่างอบอุ่น แต่ไม่ **“คุกุ่น”**

ให้ไปเลย ให้ไปเท่าไรก็ได้ แต่เมื่อให้ไปแล้วต้อง **“ไม่ร้อนรุ่มกัลลัดกลุ่ม”**

และหากเมื่อใดจิตใจอาจจะสับสน สอดคล้องกับอะไรขึ้นมาบ้าง

ก็จงหยุดพักตรีกตรอง อย่าปล่อยให้พายุอารมณ์โถมพัด

“สิ่งดีดี” จนกระจัดกระจาย

เพราะ **“การให้ความหมาย”** ไม่ใช่ **“การตั้งความหวัง”**

คนสองคนให้ความหมายซึ่งกันและกัน แต่คนสองคน

“จะไม่ตั้งความหวังในกันและกัน”

เพราะการตั้งความหวังมักนำพาซึ่ง **“การเรียกร้อง”**

“ความอยากเป็นเจ้าของเจ้าข้าวเจ้าของ” โดยที่ไม่รู้ตัว

มันร้อนนัก หนาวนัก และไม่เป็นสุข

เราต้องไม่ลืมปรับอุณหภูมิจิตใจเอาไว้ที่องศาอุ่นๆ

หากเริ่มรู้สึกตัวว่า ความร้อนเริ่มทวีขึ้น เราต้องค่อยๆ

เดินออกมาสูดอากาศเย็น

หากตรงกันข้ามเราก็ต้องหลบร้อนจากความหนาวมาหาไอแดดเช่นกัน

และอย่าลืมนึกว่า “ความพิเศษ”

ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องเป็นพิเศษมากหรือพิเศษสุด

หรือพิเศษอย่างยิ่งในคนคนเดียว

ทั้งเราและเขาอาจจะมีคนพิเศษในวิถีชีวิตได้หลายลักษณะ

พิเศษในเรื่องนั้น พิเศษในเรื่องนี้

ในเมื่อหัวใจเป็นของเรา

เราก็ย่อมเลือกให้ความพิเศษกับใครก็ได้ที่เราจะไม่ต้องแลกกับความทุกข์อย่างพิเศษกลับมา

จงให้ “ความพิเศษ” เป็นชีวิตชีวา

เป็นแววดาที่แจ่มใส

เป็นความหวังโยที่เมื่อนึกถึงที่ไรก็ยิ้มได้

ไม่วิ่งหนี แต่ไม่วิ่งตาม

ไม่หักห้าม แต่ไม่กระโจนใส่

ไม่เป็นน้ำตาลที่หวานอ่อนไหว

แต่เป็นความอบอุ่นในหัวใจและเอื้ออาทร

จงเป็นความแจ่มใสในอารมณ์ของตัวเอง เป็นความชุ่มชื้น สดใส เช่นสายน้ำ

เป็นสีสังฆดงามเช่นมณฑปกา เป็นสีเขียวของใบไม้

ที่เย็นที่ตาและที่ใจ

และที่ตรงนี้ จะอีกนานเท่าใด ไม่ว่า “คนพิเศษ” คนนั้นจะอยู่ไกลหรือต้องจากกันไกล

“ความพิเศษ” นั้นก็จะคงอยู่อย่างมีคุณค่า ณ ที่เดิม ที่ซึ่งใจข้างซ้ายตรงกัน

ขอบคุณบทความจาก FW